

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 42177

Kl. 30 a, 9/03

Doc. dr med. Jerzy Szulc

Warszawa, Polska

Podpórka kończyny do aparatury ortopedyczno-wyciągowej

Patent trwa od dnia 21 stycznia 1959 r.

Wynalazek rozwiązuje w najdogodniejszy sposób podparcie kończyny poddanej działaniu wyciągu w aparaturze ortopedyczno-wyciągowej, umożliwiając nadanie kończynie dowolnego ustawienia oraz zgięcia w stawach biodrowym i kolanowym, stwarza możliwość ogipsowania kończyny w nadanej jej pozycji i usunięcia spod opatrunku gipsowego części podtrzymujących, bez naruszenia właściwości unieruchamiających opatrunku.

Używane dotychczas w tym celu podpórki posiadają następujące wady: wywierają umiejscowiony ucisk na tkanki, posiadają ograniczoną ruchomość, komplikują nakładanie opatrunku gipsowego i powodują jego zniekształcenie.

Skonstruowana aparatura usuwa powyższe wady i umożliwia nieograniczone co do kierunku i siły oddziaływanie na kończynę, naśladując ręce chirurga.

Urządzenie według wynalazku przedstawione jest na rysunku i składa się z następujących części:

- a) Elementu bezpośrednio przylegającego do kończyny, tzw. „dłoni” 1 rozkładanej na dwie „półdłonie” 1', zaopatrzone w nóżki 2;
- b) Uchwyty widlicowego, na którego podstawie 5 zamocowane są tuleje 3, na których osadzone są dociskane sprężynkami zębowe zapadki pierścieniowe 4, służące do automatycznego zamocowania ząbkowanych nóg półdłoni w tulejach na dowolnej wysokości lub uwalniania nóg w celu ich całkowitego wyjęcia z tulei;
- c) Przegubu kulistego 6 stabilizowanego na części 7 podstawy uchwytu widlicowego w znany sposób za pomocą nakrętki zaciskowej lub asymetrycznego pokrętnego sworznia;
- d) Ramion teleskopowych 8, 10 o regulowanej długości, ustalonej za pomocą śruby dociskowej;
- e) Tulei 11 ramienia teleskopowego złączonej na osi 13 ruchomo z przegubem grzebienowym 12 i zaopatrzonej w śrubę stabilizującą

ramię teleskopowe 10 na dowolnej wysokości;

- f) Przegubu grzebieniowego 12 łączącego podpórką kończyny jako całość z prętem głównym 14 aparatu lub stołu ortopedycznego, w sposób umożliwiający pełną przestrzenną ruchomość urządzenia.

Podpórki według wynalazku zamontowane w aparacie ortopedyczno-wyciągowym, pozwalają nadać każdej kończynie dowolne ustawienie i zgięcie w stawach, czego nie realizuje żaden z dotychczas znanych stołów ortopedycznych. „Dłonie” podpórki podeprzeć mogą kończynę w dowolnym miejscu, z dowolną siłą i przylegają do ciała na dużej powierzchni odpowiednio dostosowaną krzywizną.

„Dłoń” podpórki ogipsowana wraz z kończyną może być odłączona od aparatury przez wyciągnięcie nóżek 2 półdłoni z tulei 3 uchwytu widlicowego. W celu usunięcia „dłoni” spod opatrunku gipsowego pomiędzy nóżkami półdłoni wystającymi z opatrunku, rozcina się gips i przez powstałą szczelinę wyciąga po kolei „półdłonie” ruchem poślizgowo-obrotowym nie naruszając mocy i właściwości unieruchamiających opatrunku.

Podpórki według wynalazku, dzięki wielokierunkowej ruchomości mogą podeprzeć kończynę lub wyrzucić na nią boczny ucisk z dowolnego kierunku, umożliwiają przeto łącznie z wyciągiem nastawianie złamań.

Zastrzeżenie patentowe

Podpórka kończyny do aparatury ortopedyczno-wyciągowej, znamienna tym, że elementem bezpośrednio przylegającym do kończyny jest odpowiednio ukształtowana „dłoń” (1) rozkładana na dwie „półdłonie” (1'), zaopatrzone w ząbkowane nóżki (2), osadzone w tulejach (3) za pomocą dociskanej sprężynki zapadki pierścieniowej (4), przy czym tuleje (3) wraz z podstawą (5) tworzą uchwyt widlicowy podpórki, połączony poprzez przegub kulisty (6) z ramionami teleskopowymi (8, 10) o regulowanej długości, ustalonej za pomocą śrub dociskowych, przy czym ramię (10) osadzone jest przesuwnie w tulei (11), połączonej obrotowo z przegubem grzebieniowym (12), osadzonym na pręcie głównym aparatu lub stołu ortopedycznego.

Doc. dr med. Jerzy Szulc

